

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 287/2017-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Helenou Bognerovou, Vajanského 8, Trenčín, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Obvodným oddelením Policajného zboru Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-225/TN-TN-2011 a Okresnou prokuratúrou Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 690/2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Obvodným oddelením Policajného zboru Trenčín (ďalej len „obvodné oddelenie“) v konaní vedenom pod sp. zn.

ČVS: ORP-225/TN-TN-2011 a Okresnou prokuratúrou Trenčín (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 690/2010.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je v procesnom postavení poškodenej účastníčkou trestného konania začatého vo veci prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 Trestného zákona uznesením obvodného oddelenia zo 14. júla 2010. Sťažovateľka v sťažnosti opisuje postup obvodného oddelenia a okresnej prokuratúry v označenej veci, ako aj svoje sťažnosti na prierahy v konaní, ktoré do podania sťažnosti ústavnému súdu opakovane podávala vec dozorujúcim orgánom – okresnej prokuratúre a krajskej prokuratúre. Podľa názoru sťažovateľky orgány činné v trestnom konaní v jej veci nekonali bez zbytočných prierahov, a to predovšetkým v období od 22. februára 2012 do 27. septembra 2012, od 28. septembra 2012 do 3. júla 2013, od 4. júla 2013 do 24. októbra 2013, od 25. októbra 2013 do 19. januára 2016 a napokon od 21. januára 2016 do 31. marca 2017.

3. Sťažovateľka považujúca sa za veriteľku pohľadávky v sume 2 407,47 € z titulu neuhradeného nájomného zastáva názor, že konateľ nájomcu, ktorým bola obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], *«zmaril uspokojenie pohľadávok nielen mňa, ale aj ďalších veriteľov, ktorí obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] dodávali tovar potravinársky, pekársky, drogistický, zeleninu, kávu, alkohol a ďalšie potraviny, ktoré sa v predajniach predávali. Väčšina z týchto veriteľov si uplatnila svoje pohľadávky v civilnom súdnom konaní (vrátane mňa), napriek v tomu, že veritelia v konaniach boli úspešní, nemôžu od [REDAKOVANÉ] získať žiadne finančné prostriedky, pretože celý svoj previedla na inú spoločnosť. Na miesto konateľa menovali občana, z Maďarska [REDAKOVANÉ], ktorý spoločnosť iba prebral, „podpísal nejaké papiere a nič nedostal“.*

Pokiaľ ide o fiktívnu osobu [REDAKOVANÉ], nevedel uviesť, kde býva, ani telefónne číslo ani žiadne iné informácie, ktoré by túto osobu menom [REDAKOVANÉ] nejako stotožnili (teda neuviedol dátum narodenia, trvalé bydlisko, štátnu príslušnosť ani žiadny iný identifikačný údaj)...

Pred uplatnením ochrany môjho základného práva som využila všetky právne prostriedky, ktoré mi právne predpisy poskytujú a predložila som návrhy na doplnenie

dokazovania, poukázala na bezdôvodnú snahu o vykonanie dôkazu - výsluchu [REDACTED], ktorý pravdepodobne vôbec neexistuje a ktorý je fiktívna osoba. Orgány činné v trestnom konaní OO PZ Trenčín aj Okresná prokuratúra Trenčín z nevysvetliteľných príčin napriek tomu trvajú na tom, že túto osobu, ktorá možno vôbec neexistuje, je potrebné vypočuť.».

4. Svoj návrh na priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2 500 € sťažovateľka odôvodňuje materiálnou ujmou spočívajúcou v tom, že prišla o finančné prostriedky, ktoré jej mala zaplatiť obchodná spoločnosť [REDACTED], ako aj nemateriálnou ujmou, ktorá mala spočívať v psychickej traume spôsobenej dosiaľ neúspešne skončeným trestným konaním.

5. Na základe uvedeného sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje vydať takéto rozhodnutie:

„1/ Základné právo poškodenej [REDACTED] upravené v článku 48 odsek 2/ Ústavy SR bolo postupom OO PZ, Kvetná 67, Trenčín - ČVS: ORP-225/TN-TN/711 a Okresnej prokuratúry v Trenčíne v konaní 2Pv 690/10 porušené.

2/ OO PZ Trenčín sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov.

3/ [REDACTED] sa priznáva finančné zadosťučinenie sumou 2.500,- EUR, ktoré je povinný OO PZ Trenčín vyplatiť [REDACTED] do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ [REDACTED] súd priznáva trovy konania (právneho zastúpenia) sumou 310,74 EUR, ktoré OO PZ Trenčín je povinný zaplatiť... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

6. V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť aj absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

11. Podľa judikatúry ústavného súdu základné právo na konanie bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy sa v prípade konania pred orgánmi činnými

v trestnom konaní chráni po začatí trestného stíhania, keď sa občan stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený, alebo ako poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02). Účel základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty obvineného, sa aj v prípravnom trestnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote (III. ÚS 99/02). Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby alebo navrhne v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania (I. ÚS 316/2014).

12. Zároveň je však potrebné pripomenúť, že právo fyzickej osoby na začatie alebo vedenie trestného konania proti označenej osobe, napr. na základe podaného trestného oznámenia, nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (porovnaj II. ÚS 42/00, II. ÚS 398/09, III. ÚS 233/2010, II. ÚS 340/2014, IV. ÚS 423/09).

13. Neodmysliteľnou požiadavkou poskytnutia ochrany základných práv je ochrana vo veci (resp. záležitosti) účastníka konania. Ústavný súd v tejto súvislosti zároveň zdôrazňuje, že poskytnutie ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy prichádza do úvahy len vtedy, ak ide o takú vec (záležitosť) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prejednanie a rozhodnutie zodpovedá účelu procesného poriadku, ktorý sa v danom prípade uplatňuje.

14. Poškodený si náhradu škody spôsobenú trestným činom môže uplatniť buď v rámci trestného konania alebo (civilného) občianskoprávneho konania. Podľa relevantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pokiaľ nebude vydané rozhodnutie, ktorým by boli poškodené osoby odkázané na (civilné) občianskoprávne konanie, tak osoby uplatňujúce si nárok na náhradu škody v trestnom konaní majú nárok profitovať zo záruk vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), pretože takéto konania sú rozhodujúce pre určenie ich „občianskych práv“ (rozhodnutie ESLP vo veci Krumpel a Krumpelová v.

Slovensko z 5. 7. 2005, bod 40). Tento záver EŠLP možno podľa názoru ústavného súdu primerane vzťahovať aj na poskytnutie ochrany poškodeným osobám podľa záruk vyvoditeľných z čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“). Z uvedeného vyplýva, že domáhanie sa ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poškodenou osobou v rámci trestného konania je podmienené tým, aby si táto osoba uplatnila nárok na náhradu škody v trestnom konaní, ktoré je možné za určitých podmienok považovať za konanie vo veci poškodeného (jeho záležitosti). Z uvedeného vyplýva, že vo veci poškodeného sa konanie začína uplatnením si nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia (m. m. I. ÚS 333/09).

15. Zo zapožičaného spisu obvodného oddelenia vedeného vo veci pod sp. zn. ČVS: ORP-225/TN-TN-2011 vyplýva, že proti konkrétnej osobe – bývalému konateľovi obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], bolo vznesené obvinenie uznesením povereného príslušníka Policajného zboru zo 16. mája 2011, pričom svoj nárok na náhradu škody vo výške 2 407,47 € proti konkrétnej osobe uplatnila po vznesení obvinenia pri svojom výsluchu konanom 23. júna 2011. Po uvedenom dni ústavný súd z označeného spisu obvodného oddelenia a spisu vedeného vo veci okresnou prokuratúrou vedeného pod sp. zn. 2 P v 690/2010 zistil vykonanie týchto úkonov:

- 15. júla 2011 obvodné oddelenie vykonalo výsluch svedka [REDAKOVANÉ] a okresnej prokuratúre tiež oznámilo dôvod, prečo nemožno vec skončiť do 2 mesiacov od vznesenia obvinenia;

- 15. augusta 2011 okresná prokuratúra požiadala Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Trenčín (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) o predloženie správy o stave konania;

- 25. augusta 2011 poverený príslušník obvodného oddelenia vyhotovil pre okresnú prokuratúru správu o stave trestného konania a dôvodoch nevykonania výsluchu obvineného;

- 14. septembra 2011 bol povereným príslušníkom obvodného oddelenia vykonaný výsluch obvineného;

- 27. septembra 2011 obvodné oddelenie umožnilo obhajkyňi obvineného nazretie do vyšetrovacieho spisu;

- 29. septembra 2011 bol vyžiadaný odpis registra trestov na osobu obvineného;
- 11. októbra 2011 boli obhajkyňou obvineného doručené listinné dôkazy a sťažovateľke a jej splnomocnenkyni bolo umožnené preštudovanie vyšetrovacieho spisu;
- 13. októbra 2011 podala sťažovateľka okresnej prokuratúre žiadosť o preskúmanie postupu policajta;
- 27. októbra 2011 bolo umožnené preštudovanie vyšetrovacieho spisu obvinenému, ktorý sa na preštudovaní nezúčastnil;
- 3. novembra 2011 poverený príslušník obvodného oddelenia podal na okresnú prokuratúru návrh na podanie obžaloby;
- 16. novembra 2011 okresná prokuratúra vyzvala obvineného na začatie konania o dohode o vine a treste a tiež odpovedala na sťažovateľkinu žiadosť o preskúmanie postupu policajta z 13. októbra 2011;
- 6. decembra 2011 sťažovateľka požiadala okresnú prokuratúru o informáciu k otázke podania obžaloby a súčasne doručila podanie, ktorým si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 2 407,47 €;
- 7. decembra 2011 obvinený doručil vyjadrenie k návrhu prokurátora na začatie konania o dohode o vine a treste;
- 22. februára 2012 vydala okresná prokuratúra podľa § 230 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku opatrenie na vrátenie vyšetrovacieho spisu obvodnému oddeleniu na doplnenie vyšetrovania;
- 10. apríla 2012 okresné riaditeľstvo predložilo na vyžiadanie spis okresnej prokuratúre;
- 4. mája 2012 okresná prokuratúra vydala pokyn pre obvodné oddelenie na stotožnenie a následné vypočutie svedka [REDAKOVANÉ] k odovzdaniu účtovníctva spoločnosti [REDAKOVANÉ];
- 5. júna 2012 sťažovateľka doručila okresnej prokuratúre sťažnosť na prieťahy v konaní;
- 22. júna 2012 bolo doručené oznámenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch o nevykonaní vylúchu svedka [REDAKOVANÉ] z dôvodu neznámeho pobytu menovaného;

- 6. júla 2012 okresná prokuratúra oznámila sťažovateľke výsledok prešetrenia sťažnosti z 5. júna 2012;
- 3. augusta 2012 okresná prokuratúra požiadala okresné riaditeľstvo o predloženie správy o stave konania;
- 10. septembra 2012 bolo doručené oznámenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch o nevykonaní výsluchu svedka [REDACTED] z dôvodu jeho neznámeho pobytu;
- 12. septembra 2012 sťažovateľka doručila okresnej prokuratúre žiadosť, aby jej bol oznámený stav trestného konania;
- 13. septembra 2012 okresná prokuratúra sťažovateľke oznámila stav trestného konania;
- 28. septembra 2012 poverený príslušník obvodného oddelenia vydal uznesenie o prerušení trestného stíhania pre nemožnosť vec náležite objasniť pre neprítomnosť svedka;
- 3. októbra 2012 okresná prokuratúra vykonala previerku stavu trestnej veci a uznesenia z 28. septembra 2012;
- 8. októbra 2012 sťažovateľka doručila sťažnosť proti uzneseniu obvodného oddelenia z 28. septembra 2012;
- 9. októbra 2012 obvodné oddelenie zaslalo okresnej prokuratúre spis s podanou sťažnosťou;
- 12. októbra 2012 vydala okresná prokuratúra uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu obvodného oddelenia z 28. septembra 2012;
- 6. novembra 2012 sťažovateľka podala okresnej prokuratúre ďalšiu sťažnosť na pretrhávajúce konanie;
- 7. novembra 2012 okresná prokuratúra si od okresného riaditeľstva vyžiadala spis;
- 14. novembra 2012 obvodné oddelenie zaslalo okresnej prokuratúre vyšetrovací spis;
- 19. novembra 2012 Krajská prokuratúra v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) si vyžiadala vyšetrovací spis a dozorový spis okresnej prokuratúry;
- 20. novembra 2012 okresná prokuratúra vyhodnotila podanie zo 6. novembra 2012 ako podnet a predložila ho na vybavenie krajskej prokuratúre;

- 4. decembra 2012 krajská prokuratúra uložila okresnej prokuratúre pokračovať v trestnom stíhaní a vykonanie sťažovateľkou navrhovaných dôkazov;
- 6. decembra 2012 okresná prokuratúra vydala opatrením pokyn na vykonanie ďalších úkonov vyšetrovania;
- 14. decembra 2012 obvodné oddelenie vydalo uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní a vyžiadalo podanie správy od Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s., Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín, Dôvery zdravotnej poisťovne a. s., [REDACTED], [REDACTED];
- 7. januára 2013 boli sťažovateľkou vydané poverenému príslušníkovi vyžiadané účtovné doklady;
- 20. februára 2013 si okresná prokuratúra vyžiadala správu o stave konania;
- 22. marca 2013 obvodné oddelenie podalo správu o stave trestného konania;
- 8. apríla 2013 obvodné oddelenie zaslalo vyšetrovací spis okresnej prokuratúre k previerke postupu;
- 24. apríla 2013 okresná prokuratúra vydala pokyn na ďalší postup vo veci;
- 19. júna 2013 okresná prokuratúra si vyžiadala správu o stave konania;
- 25. júna 2013 obvodné oddelenie podalo okresnej prokuratúre správu o stave konania;
- 3. júla 2013 obvodné oddelenie vykonalo výsluch obvineného;
- 14. augusta 2013 obvodné oddelenie zaslalo okresnej prokuratúre spis po splnení jej pokynu;
- 10. septembra 2013 sťažovateľka podala riaditeľovi okresného riaditeľstva sťažnosť na prietahy v konaní;
- 17. septembra 2013 obvodné oddelenie postúpilo sťažnosť so spisom okresnej prokuratúre;
- 3. októbra 2013 sťažovateľka podala okresnej prokuratúre žiadosť o preskúmanie postupu policajta;
- 24. októbra 2013 obvodné oddelenie vydalo uznesenie o prerušení trestného stíhania;
- 4. novembra 2013 okresná prokuratúra vykonala previerku vyšetrovacieho spisu a zákonnosti uznesenia z 24. októbra 2013;

- 9. septembra 2014 okresná prokuratúra žiadala obvodné oddelenie o predloženie správy o stave konania;
- 21. októbra 2014 obvodné oddelenie zaslalo na žiadosť okresnej prokuratúry správu o stave konania;
- 26. októbra 2015 okresná prokuratúra požiadala okresné riaditeľstvo o predloženie správy o stave konania;
- 31. októbra 2015 obvodné oddelenie zaslalo na žiadosť okresnej prokuratúry správu o stave konania;
- 18. novembra 2015 sťažovateľka podala riaditeľovi okresného riaditeľstva sťažnosť na prieťahy v konaní;
- 25. novembra 2015 obvodné oddelenie zaslalo vyšetrovací spis okresnej prokuratúre spolu so sťažnosťou doručenou mu 18. novembra 2015;
- 3. decembra 2015 okresná prokuratúra upovedomila sťažovateľku o výsledku preskúmania postupu v danom konaní;
- 6. novembra 2015, 4. januára 2016 a 20. januára 2016 boli do spisu doručené správy Národnej ústredne SIRENE k pátraniu po neprítomnom svedkovi;
- 20. januára 2016 obvodné oddelenie vydalo uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní a okresnej prokuratúre zaslalo žiadosť o realizáciu právnej pomoci do Maďarska;
- 4. marca 2016 bolo okresnou prokuratúrou vyhotovené dožiadanie Mestskej prokuratúry v [REDAKOVANÉ] v Maďarskej republike na vykonanie procesného úkonu právnej pomoci vo vzťahu k neprítomnému svedkovi;
- 2. júna 2016 bol okresnej prokuratúre doručený výsledok dožiadania Mestskej prokuratúry v [REDAKOVANÉ]
- 12. júla 2016 bola vybavená žiadosť o úkon právnej pomoci z Maďarska postúpená so spisom okresnému riaditeľstvu;
- 18. augusta 2016 okresná prokuratúra vyžiadala od obvodného oddelenia správu o stave konania;
- 2. septembra 2016 obvodné oddelenie podalo okresnej prokuratúre žiadanú správu o stave konania;
- 4. novembra 2016 okresnou prokuratúrou bolo vybavenie ďalšej žiadosti úkonu právnej pomoci z Maďarska postúpené obvodnému oddeleniu;

- 28. novembra 2016 okresná prokuratúra požiadala okresné riaditeľstvo o predloženie správy o stave trestného konania;
- 2. decembra 2016 bol vyhotovený výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na osobu obvineného a odpis z registra trestov na osobu obvineného;
- 5. decembra 2016 obvodné oddelenie zaslalo okresnej prokuratúre spis k previerke;
- 10. januára 2017 okresná prokuratúra vykonala previerku spisu a opatrením uložila obvodnému oddeleniu záväzný pokyn k ďalšiemu postupu vo vyšetrovaní;
- 13. februára 2017 bola doručená odpoveď Mesta Nové Zámky na dožiadanie;
- 27. februára 2017 okresná prokuratúra požiadala okresné riaditeľstvo o podanie správy o stave konania;
- 2. marca 2017 obvodné oddelenie podalo okresnej prokuratúre správu o stave konania;
- 31. marca 2017 bola doručená odpoveď o šetrení vo veci zistenia osoby svedka od Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru;
- 21. apríla 2017 okresná prokuratúra požiadala o predloženie správy o stave konania;
- 21. apríla 2017 obvodné oddelenie podalo okresnej prokuratúre správu o stave konania.

16. Z uvedeného prehľadu vykonaných úkonov je zrejmé, že v sťažovateľkinej veci vykonalo obvodné oddelenie množstvo procesných úkonov s cieľom dosiahnuť taký stav objasnenia prípadu, aby proti obvinenému bolo možné podať obžalobu alebo, naopak, rozhodnúť o zastavení trestného stíhania. V uvedenom úseku predmetného konania ústavný súd zaznamenal len kratšie úseky nečinnosti v postupe obvodného oddelenia. V tejto súvislosti z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní či inom konaní pred orgánom verejnej moci má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na kratšie obdobia nečinnosti orgánu verejnej moci ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (obdobne napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

17. Zo zapožičaných spisov zároveň vyplýva, že dĺžku prípravného konania ovplyvnila hlavne neprítomnosť svedka (vrátane jeho stotožnenia s konkrétnou osobou) a s ňou súvisiaca nemožnosť zabezpečenia účtovníctva obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ]. S ohľadom na to je potrebné prerušenie trestného stíhania podľa § 228 Trestného poriadku z dôvodu nemožnosti vec náležite objasniť pre neprítomnosť svedka v obdobiach od 12. októbra 2012 do 14. decembra 2012 a od 24. októbra 2013 do 20. januára 2016 hodnotiť ako zákonný spôsob riešenia problémov vyšetrovania, v ďalšom postupe ktorého bránia objektívne prekážky. Prerušenie trestného stíhania tak nemožno považovať za prvok predlžujúci posudzované konanie, ale za zákonný nástroj, ktorý po odpadnutí prekážok definovaných v Trestnom poriadku umožňuje opätovne pokračovať v trestnom stíhaní obvinenej osoby po získaní dovtedy nezabezpečených dôkazov tak, aby bolo možné spáchané trestné činy náležite objasniť a ich páchatel'ov spravodlivo potrestať, čím by sa dosiahol aj cieľ trestného konania vyjadrený v § 1 Trestného poriadku.

18. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre stabilne zastáva názor, že v prerušenom konaní sa nemôžu vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty jeho účastníkov, a tým nemôže dôjsť ani k naplneniu účelu sťažovateľkou označených práv. Nečinnosť štátneho orgánu v dôsledku existencie prekážky jeho postupu vytvorenej zákonom ustanoveným postupom – ako je to aj v danom prípade uznesením o prerušení trestného stíhania, tak ústavný súd nemôže posudzovať ako zbytočné priet'ahy v súdnom konaní (mutatis mutandis III. ÚS 42/02, III. ÚS 121/2013).

19. Ústavný súd konštatuje, že poverený príslušník obvodného oddelenia v predmetnej veci priebežne konal, a aj keď bol jeho postup v označenom období poznačený jednotlivou krátkodobou nečinnosťou, táto jeho nečinnosť vzhľadom na charakter konania a jeho skutkovú náročnosť ovplyvňujúcu aj časové hľadisko svojou intenzitou neodôvodňuje záver o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd tvrdí, že pri posudzovaní dĺžky a priebehu konania nemožno bez ďalšieho uplatniť formálne hľadisko, ale je potrebné prihliadnuť na okolnosti prípadu, aplikujúc metódu „*in concreto*“. To znamená, že ústavný súd pri posudzovaní možného porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bral

do úvahy nielen doterajšiu dĺžku konania, ale prihliadal aj na špecifiká konania, ako je napríklad využitie úkonov právnej pomoci orgánov činných v trestnom konaní v cudzom štáte a charakter vyšetrovanej trestnej činnosti, čomu nepochybne zodpovedá aj rozsah potrebného dokazovania. V konečnom dôsledku sa žiada pripomenúť, že právo fyzickej osoby na začatie alebo vedenie trestného konania voči označenej osobe (a z toho vyplývajúceho práva na podania obžaloby) nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a nemožno ho ani odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd.

20. Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že doterajší priebeh prípravného konania je zlučiteľný s obsahom základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. K rovnakému záveru dospel ústavný súd aj vo vzťahu ku konaniu okresnej prokuratúry, ktorá, ako vyplýva z prehľadu uskutočnených úkonov, aktívne a opakovane využívala svoje dozorové oprávnenia, kontrolovala a usmerňovala priebeh vyšetrovania s cieľom objektívneho objasnenia skutkových okolností prípadu a s ohľadom na to aj poskytovala potrebnú súčinnosť pri vybavovaní úkonov právnej pomoci do cudziny.

21. Ústavný súd preto vyhodnotil sťažovateľkou predloženú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ako zjavne neopodstatnenú, na základe čoho ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2017